

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,

w sprawie **G. G.**

skazanego w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 kwietnia 2018 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokurator Generalnego od postanowienia Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt II AKzw .../16,

zmieniającego postanowienie Sądu Okręgowego we W.

z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt V2Kow ../16/wz,

**1. oddala kasację;**

**2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

### UZASADNIENIE

Skazany G. G. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną m.in. :

- a) wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 marca 2004 r., sygn. akt IIK ...04, skazującym za przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;
- b) wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt IX K .../11, skazującym za przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

c) wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w S. z dnia 12 września 2011 r., sygn. akt II K ..../11, obejmującym skazania za czyny z art. 245 k.k., art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. na karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W dniu 27 kwietnia 2015 r. G. G. złożył kolejny wniosek o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt IV Kow .../15/wz, Sąd Okręgowy w O., odmówił udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Na skutek zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego, Sąd Apelacyjny we W. postanowieniem z dnia 21 września 2015 r., sygn. akt II A Kzw .../15, uchylił zaskarżone postanowienie i wniosek skazanego przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w O.

W związku z przetransportowaniem skazanego G. G. do Zakładu Karnego we W., sprawę rozpoznał w postępowaniu ponownym Sąd Okręgowy we W. Po rozpoznaniu wniosku skazanego, Sąd ten postanowieniem z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt V2Kow .../16/wz, odmówił skazanemu udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

W wyniku zażalenia złożonego przez obrońcę skazanego, Sąd Apelacyjny we W. postanowieniem z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt II Akzw .../16, zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że warunkowo zwolnił G. G., skazanego z odbycia reszty sumy kar, których koniec przypada na dzień 12 kwietnia 2019 r., wyznaczył skazanemu okres na przygotowanie do życia po zwolnieniu i stwierdził, że wykonanie orzeczenia o udzieleniu warunkowego zwolnienia nastąpi po upływie tego okresu, tj. w dniu 15 grudnia 2016 r., nadto wyznaczył warunkowo zwolnionemu okres próby do dnia 12 kwietnia 2020 r., a w okresie oddał warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora i zobowiązał do wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Powyższe prawomocne postanowienie Sądu Apelacyjnego zaskarżył kasacją na niekorzyść skazanego Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k., art. 98 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art.

458 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Apelacyjny we W. orzekając odmiennie co do istoty sprawy, nie dokonał wszechstronnej, kompletnej i wnikliwej oceny wszystkich przesłanek z art. 77 § 1 k.k., na podstawie których ustala się prognozę kryminologiczno - społeczną dotyczącą skazanego, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasad prawidłowego rozumowania i nie poddał w tym zakresie prawidłowej analizie i ocenie całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, wskazując jedynie na pozytywne zaangażowanie skazanego w proces resocjalizacji, pomijając całkowicie opinię sądowo - psychologiczną z dnia 5 maja 2016 r. dotyczącą G. G. wskazującą na trudną do ustalenia na obecnym etapie prognozę kryminologiczno - społeczną co do osoby skazanego zważywszy na cechy osobowości w/wymienionego, a tym samym na odroczoną w czasie ocenę zdolności do readaptacji w warunkach wolnościowych, które stanowią bardzo istotne elementy rzutujące na prawidłową ocenę prognozy kryminologiczno - społecznej, a także zachowanie skazanego po popełnieniu przestępstwa i w czasie odbywania kary (groźby pozbawienia życia wypowiedane pod adresem świadka zeznającego w procesie w sprawie II K ../04, fakt niepowrotu z przerwy), uprzednią karalność, zaś w uzasadnieniu wydanego orzeczenia nie wyjaśnił i nie wykazał w sposób należyty przesłanek zajętego stanowiska, a w szczególności nie wykazał, że stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu I instancji było wadliwe oraz nie zaprezentował argumentacji uzasadniającej taki wniosek, co w konsekwencji doprowadziło Sąd Odwoławczy do błędnej oceny prognozy kryminologiczno - społecznej, o której mowa w art. 77 § 1 k.k. oraz do wydania wadliwego i nienależycie uzasadnionego postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu G. G. z odbycia reszty kary. W konkluzji kasacji Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu we W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Kasacja okazała się niezasadna.

Wskazane przez skarżącego uchybienie Sądu Apelacyjnego, polegające na nieodniesieniu się w treści pisemnego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia do wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności nieuwzględnienie treści opinii

psychologicznej dotyczącej skazanego, choć znalazło potwierdzenie w realiach sprawy, nie uzasadniało jednak uchYLENIA zaskarżonego wyroku.

Przede wszystkim należy zauważyć, że Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia poprawnie rozważył większość mających znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności. I tak, trafnie wskazano tam, że skazany był w czasie wykonywania kary znacznie częściej nagradzany niż karany dyscyplinarnie, tym bardziej, że kary zdarzały się częściej w początkowej fazie wykonania, a w ostatnich latach zachowanie skazanego znacznie poprawiło się. Trafnie podkreślono, że skazany podjął naukę i zdobył zawód, że w czasie wykonania kary podejmował zatrudnienie, w tym nieodpłatne. Słusznie zwrócono uwagę na to, że utrzymywał poprawne relacje z współosadzonymi, a nadto bliskie relacje z rodziną, w tym nawiązał bliską relację z kobietą, którą to relację deklarował kontynuować na wolności. Zauważono, że ma krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, wziął udział w programie terapii „Piłęś - nie jedź”, deklaruje chęć naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. W końcu, zasadnie zwrócono uwagę na to, że skazany nie jest osobą zdemoralizowaną, nie brał udziału w podkulturze więziennej i nie utrzymuje kontaktów ze środowiskiem przestępczym.

Choć istotnie w pisemnym uzasadnieniu pominięto milczeniem wnioski opinii psychologicznej, wskazujące na nieprawidłową osobowość i płytką uczuciowość oraz generalnie niepewną prognozę kryminologiczną, to ten mankament decyzji Sądu Apelacyjnego okazał się być pozbawiony wpływu na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia. Wszystkie przytoczone wyżej argumenty związane z pozytywnym zachowaniem skazanego w czasie wykonywania kary uprawniały Sąd Apelacyjny do postawienia pozytywnej prognozy kryminologicznej w odniesieniu do skazanego G. G. Treść opinii psychologicznej nie zawierała też na tyle znaczących, że podważałaby niewątpliwe postępy resocjalizacyjne, jakie poczynił skazany. Jakkolwiek korekta osobowości skazanego wydaje się słusznie ambitnym celem procesu społecznej readaptacji, to błędem byłoby niedoceniać tych skazanych, którzy - tylko i aż - zdołali wypracować krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw i w znaczący sposób skorygowali swoje zachowanie czy nawyki, które mogły prowadzić do kolejnych konfliktów z prawem.

Co więcej, trafność postawionej przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu prognozy kryminologicznej znalazła potwierdzenie w zachowaniu skazanego po wyjściu na wolność - według oświadczeń złożonych na rozprawie kasacyjnej obecnie G. G. wykonuje pracę zarobkową, spełnia obowiązek alimentacyjny na rzecz swoich dzieci, a także - co kluczowe - powstrzymuje się od spożywania alkoholu. Z tych powodów Sąd Najwyższy uznał, że wskazane przez skarżącego uchybienie w postępowaniu Sądu Apelacyjnego nie stanowi rażącego naruszenia prawa, które istotnie wpłynęło na treść zaskarżonego postanowienia. W takim stanie rzeczy konieczne stało się oddalenie kasacji.

kc